

MIRACOLUL TRĂIT DE Jimena ÎN TEMPLU

Glenda Mendez de Lopez
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Jimena avea emoții. Dar știa că Domnul avea s-o ajute.

Această întâmplare a avut loc în Guatemala.

Jimena s-a urcat în mașină și și-a pus centura de siguranță. Ea și părinții ei erau în drum spre templu. Aceasta avea să fie prima dată când ea făcea botezuri în templu. Tata avea s-o boteze pentru câțiva dintre strămoșii lor. Jimena abia aștepta!

Dar, apoi, Jimena s-a gândit la ceva care a făcut-o să se panicheze. „Tati”, a spus ea, „cum rămâne cu pompa mea?”

Jimena suferea de diabet de tip 1. Pentru a rămâne sănătoasă, purta mereu un dispozitiv mic, numit pompă de insulină, care s-o ajute

să-și controleze nivelul glicemiei din sânge. Dacă trecea prea mult fără să o poarte, se simțea rău.

„Mă vor lăsa s-o port în templu?”, a întrebat Jimena. Inima-i bătea foarte repede. „Dar când voi intra în apă?”

„Va fi bine”, a spus tata. „Poți purta pompa până când intri în apă. Apoi, mama te poate ajuta s-o pui la loc imediat ce ieși.”

Mama a dat din cap în sens afirmativ. „Și, dacă începi să te simți rău în timp ce faci botezuri, doar spune-i lui tati și vă puteți opri.” Mama a

strâns-o ușor de mână. „Vom fi cu tine tot timpul.”

„Bine”, a spus Jimena. Încă avea emoții. Dar mama și tata o ajutaseră să se simtă puțin mai bine.

Când au ajuns, Jimena îi ținea de mână pe mama și tata în timp ce mergeau spre ușile templului. Imediat ce a pășit înăuntru, Jimena a simțit un sentiment de căldură și de alinare. Știa că Duhul Sfânt îi spunea că Tatăl Ceresc o va ajuta, chiar dacă ea avea emoții. Totul va fi bine, exact așa cum a spus tata.

Jimena s-a schimbat în haine albe. Apoi, mama a ajutat-o pe Jimena să-și scoată pompa. „Va fi doar pentru câteva minute”, a spus mama. Ea a îmbrățișat-o pe Jimena.

Jimena a pășit în apă. Tata o aștepta. El și-a întins mâna și a ajutat-o să coboare scările.

Tata a spus rugăciunea de botez și a cufundat-o pe Jimena în apă. Când a revenit la suprafață, Jimena a zâmbit. Apoi, au mai înfăptuit câteva botezuri.

„Te simți bine?”, i-a șoptit tata la ureche.

„Da!”, a răspuns Jimena.

Tata a botezat-o pentru alți câțiva oameni. „Poți să mai faci?”, a întrebat el din nou.

„Da!”, a răspuns Jimena.

După ultimul botez, mama a ajutat-o pe Jimena să-și pună pompa și să-și verifice nivelul glicemiei din sânge. Mama a zâmbit. Era normal! Era ca și cum Jimena nu-și dăduse pompa jos deloc.

Apoi, au intrat într-o cameră mai mică. Tata și-a așezat mâinile pe capul Jimenei. El a confirmat-o membră a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă pentru cele care muriseră și pentru care ea fusese botezată. Acum, strămoșii ei puteau alege să se alătore Bisericii lui Isus Hristos!

Săptămâna următoare, în cadrul serii în cămin, Jimena și părinții ei au vorbit despre călătoria lor la templu. „Templul este casa Domnului”, a spus tata. „Când ne ducem, putem avea parte de miracole în viața noastră.”

„Ce fel de miracole?”, a întrebat Pablo, fratele mai mic al Jimenei.

„Eram neliniștită să-mi dau jos pompa de insulină pentru a intra în apă”, a spus Jimena. „Dar, în timp ce făceam botezuri, nu m-am simțit deloc rău. A fost un miracol!” Jimena a zâmbit. „Și, deși îmi era teamă, Duhul Sfânt m-a ajutat să fiu calmă. Și acela a fost un miracol.” ●

Când te-a ajutat Duhul Sfânt să fii calm?